

УКРАЇНА

ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ

ЧЛЕН ТРЕТЬОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ

МАТВІЙЧУК ВІКТОР ВОЛОДИМИРОВИЧ

УХВАЛА

18 жовтня 2019 р.

Київ

6482/0/18-19

Член Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Матвійчук Віктор Володимирович, попередньо вивчивши та перевіrivши скарги адвоката Ягунова Дмитра Вікторовича в інтересах Сіданченка Владислава Олександровича стосовно судді Печерського районного суду міста Києва Новака Романа Васильовича,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 19 червня 2019 року за вхідним № Я-3098/5/7-19 надійшла скарга адвоката Ягунова Д.В. в інтересах Сіданченка В.О. стосовно судді Печерського районного суду міста Києва Новака Р.В.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу матеріалу між членами Вищої ради правосуддя від 20 червня 2019 року скаргу передано для перевірки члену Вищої ради правосуддя Овсієнко А.А.

20 червня 2019 року до Вищої ради правосуддя за вхідним № Я-3098/6/7-19 надійшла дисциплінарна скарга адвоката Ягунова Д.В. в інтересах Сіданченка В.О. стосовно судді Печерського районного суду міста Києва Новака Р.В.

Відповідно до протоколу передачі справи раніше визначеному члену Вищої ради правосуддя від 20 червня 2019 року скаргу передано для проведення перевірки члену Вищої ради правосуддя Овсієнко А.А.

Відповідно до протоколу повторного автоматизованого визначення члена Вищої ради правосуддя по справі та протоколу передачі справи раніше визначеному члену Вищої ради правосуддя від 9 жовтня 2019 року скарги передані для проведення попередньої перевірки члену Вищої ради правосуддя Матвійчуку В.В.

Скарги об'єднані в одне провадження і в них порушується питання про притягнення судді до дисциплінарної відповідальності за неправомірні, на думку скажника, дії, вчинені при здійсненні судочинства у справі , посилається на порушення суддею норм КПК України та умисно незаконну відмову в доступі до правосуддя або інше істотне порушення норм процесуального права під час здійснення правосуддя, що унеможливило реалізацію учасниками судового процесу наданих їм процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків; умисне незабезпечення обвинуваченому права на захист; перешкоджання реалізації прав інших учасників судового процесу, допущенні поведінки, що порочить звання судді та підриває авторитет правосуддя, зокрема у питаннях моралі, чесності, непідкупності, відповідності способу життя судді його статусу, дотримання інших норм суддівської етики та стандартів поведінки, які забезпечують суспільну довіру до суду, прояв неповаги до інших суддів, адвокатів,

експертів, свідків чи інших учасників судового процесу через внесення на його думку завідомо неправдивих відомостей до судового виклику, що свідчить про вчинення ним дисциплінарного проступку.

Відповідно до статті 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII (далі – Закон № 1402-VIII) дисциплінарне провадження щодо судді здійснюють дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя у порядку, визначеному Законом України «Про Вищу раду правосуддя», з урахуванням вимог цього Закону.

Порядок здійснення дисциплінарного провадження визначено главою 4 розділу II Закону України «Про Вищу раду правосуддя» від 21 грудня 2016 року № 1798-VIII (далі – Закон № 1798-VIII).

Пунктом 1 частини третьої статті 42 Закону № 1798-VIII передбачено, що дисциплінарне провадження включає, зокрема, попереднє вивчення та перевірку дисциплінарної скарги.

Частиною першою статті 43 Закону № 1798-VIII встановлено, що член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення без розгляду дисциплінарної скарги чи відмови у відкритті дисциплінарної справи.

Під час попереднього вивчення та перевірки скарги встановлено таке.

В Печерському районному суді м. Києва знаходиться на розгляді провадження за клопотанням адвоката _____ в інтересах _____ про зміну запобіжного заходу у рамках кримінальних проваджень № _____ та № _____.

Ухвалою слідчого судді Печерського районного суду міста Києва Смик С.І. від 3 липня 2019 року у справі _____ заяву адвоката _____ про відвід слідчого судді Новака Р.В. повернуто з посиланням на те, що із заяви адвоката _____ не вбачається з яких підстав заявлений відвід слідчому судді Новаку Р.В. та від розгляду якого провадження.

Ухвалою слідчого судді Печерського районного суду міста Києва Вовк С.В. від 5 вересня 2019 року у справі № _____ заяву слідчого судді Новака Р.В. про самовідвід від участі у розгляді провадження за клопотанням _____ в інтересах _____ про зміну запобіжного заходу у рамках кримінальних проваджень № _____ та № _____ задоволено. Відведено слідчого суддю Новака Р.В. від участі в розгляді провадження за клопотанням _____ в інтересах _____ про зміну запобіжного заходу у рамках кримінальних проваджень № _____ та № _____.

В ухвалі суддя зазначає, що заява Новака Р.В. про самовідвід ним мотивована тим, що адвокатом _____ було подано дисциплінарну скаргу до Вищої ради правосуддя про вчинення, на його думку, дисциплінарного проступку слідчим суддею Новаком Р.В.

В ухвалі суддею вказано, що враховуючи статтю 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та статтю 75 КПК України, з метою недопущення виникнення сумнівів у розгляді заяви неупередженим судом, слідчий суддя вважає обґрунтованими підставами для відводу слідчого судді Новака Р.В. від участі в розгляді клопотання, оскільки сам факт подання заяви про самовідвід вказує на наявність ознак визначених п.4 ч.1 ст. 75 КПК України, а відтак заява про самовідвід підлягає задоволенню.

Інші відомості про прийняті рішення по даній справі в ЄДРСР відсутні.

Скаржник в своїх скаргах висловлює незгоду з діями судді при здійсненні розгляду його клопотання, посиляючись на те, що суддею на його думку безпідставно переноситься розгляд, незважаючи на повторність неявки в судові засідання прокурора, не проводиться належним чином забезпечення строку розгляду клопотання, суддя не бере до уваги подані ним клопотання щодо необґрунтованості обрання запобіжного заходу, що свідчить про його упередженість до сторони захисту, вказує на те, що суддя не вживає заходів спрямованих на захист прав людини, допускає поведінку, що порочить звання судді та підриває авторитет правосуддя, оскільки повідомивши йому усно про прийняття рішення по його клопотанню без участі його та його підзахисного, відмовився надати це судові рішення, що свідчить про вчинення ним дисциплінарного проступку.

Згідно із частиною другою статті 107 Закону № 1402-VIII дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити такі відомості:

1) прізвище, ім'я, по батькові (найменування) скаржника, його місце проживання (перебування) або місцезнаходження, поштовий індекс, номери засобів зв'язку;

2) прізвище, ім'я, по батькові та посада судді (суддів), щодо якого (яких) подано скаргу;

3) конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді;

4) посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

Дисциплінарна скарга підписується скаржником із зазначенням дати її підписання.

Скарги адвоката Ягунова Д.В. не містять конкретних відомостей про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 Закону № 1402-VIII може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді; посилань на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, а ґрунтується лише на припущеннях скаржника.

Під дисциплінарним проступком судді слід розуміти винне, протиправне порушення службових обов'язків, що виражається в обмеженні або порушенні законних прав та інтересів осіб, які беруть участь у судочинстві, або

перешкоджанні доступу до правосуддя, порушенні суддівських обмежень, і так само загально визнаних моральних вимог.

Відповідно до пункту 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення.

Відповідно до частини першої статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюється виключно судами. При здійсненні правосуддя судді незалежні і підкоряються лише закону (частина перша статті 129 Конституції України). Виключно законами України визначаються судоустрій і судочинство. Порядок здійснення правосуддя регламентується відповідним процесуальним законодавством України. Позасудовий порядок оскарження актів і дій суддів, які стосуються здійснення правосуддя, неможливий.

Вища рада правосуддя, як орган, який вирішує питання про дисциплінарну відповідальність судді, не вправі встановлювати або оцінювати обставини справи, вирішувати питання про достовірність або недостовірність того чи іншого доказу, а також перевіряти законність та обґрунтованість судових рішень. Виключне право перевірки законності та обґрунтованості судових рішень має відповідний суд згідно з процесуальним законодавством. Рішення суддів не можуть підлягати будь-якому перегляду поза межами апеляційних чи касаційних процедур. Дисциплінарна відповідальність суддів не повинна поширюватися на зміст їхніх рішень.

У висновку № 3 (2002) Консультативної ради європейський суддів до уваги Комітету Міністрів Ради Європи щодо принципів та правил, які регулюють професійну поведінку суддів, зокрема, питання етики, несумісної поведінки та безсторонності, зазначено: для того, щоб виправдати дисциплінарне провадження, порушення має бути серйозним та кричущим.

В пункті 5 Резолюції Європейської асоціації суддів стосовно ситуації в Україні в сфері дисциплінарної відповідальності суддів (Тронхейм, 27.09.2007) вказано, що відповідна дисциплінарна справа щодо судді може бути відкрита тільки у випадках, коли мала місце не гідна звання судді поведінка і її наслідки є такими серйозними і жахливими, що потребують накладання дисциплінарних стягнень.

Тлумачення закону, оцінювання фактів та доказів, які здійснюють судді для вирішення справи, не повинні бути приводом для цивільної або дисциплінарної відповідальності, за винятком випадків злочинного наміру або грубої недбалості (пункт 66 Рекомендацій CM/Rec (2010) 12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки).

Посилання у скаргах на незаконність дій судді, а саме порушення норм права та прав скажника має на увазі переоцінку дисциплінарним органом доказів у справі і висновків суду, що є неприпустимим.

Вища рада правосуддя діє в межах повноважень, визначених статтею 131 Конституції України та статтею 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», і не наділена повноваженнями оцінювати законність судового рішення та перевіряти його правовий зміст. Виключне право перевірки законності і обґрунтованості судових рішень має відповідний суд згідно з процесуальним законодавством.

Автор скарг посиляється на незаконність та неправомірність дій судді при здійсненні судочинства при розгляді справи , буде свої доводи та аналізує процесуальні дії судді, висловлює свою незгоду з ними та оцінює їх зі своєї точки зору, пропонує своє бачення обставин справи та її вирішення та намагається на підставі викладеного ним переконати дисциплінарний орган у допущенні порушень суддею при здійсненні правосуддя та підтвердити його неналежну поведінку при здійсненні правосуддя.

Аргументи скажника стосовно оцінки доказів, якими керувався суддя при здійсненні правосуддя під час розгляду справи, не можуть бути предметом розгляду Вищої ради правосуддя, оскільки відповідно до статті 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» це не належить до її повноважень.

Із тексту скарг не вбачається, які чинники, крім суб'єктивного сприйняття і оцінки скажником процесуальних дій судді мають свідчити про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, свідчити про його упередженість та необ'єктивність, допущенні інших зазначених ним порушень та тягнути висновок дисциплінарного органу про наявність в діях судді ознак дисциплінарного проступку.

Відповідно до положень частини шостої статті 107 Закону № 1402-VIII дисциплінарну справу щодо судді не може бути порушено за скаргою, що не містить відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку судді.

Згідно з пунктами 2, 3 частини першої статті 44 Закону № 1798-VIII дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скажнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді; посилань на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

Пунктом 12.4 Регламенту Вищої ради правосуддя передбачено, що скарга залишається без розгляду та повертається з підстав, передбачених статтею 44 Закону № 1798-VIII.

Пунктом 12.5 Регламенту Вищої ради правосуддя передбачено, що з підстав, передбачених пунктами 1-5 частини першої статті 44 Закону № 1798-VIII, член Дисциплінарної палати – доповідач постановляє ухвалу про залишення скарги без розгляду, копія якої разом із скаргою направляється скажнику.

З огляду на викладене скарги мають бути залишені без розгляду та повернуті скажнику.

Керуючись статтями 42, 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» № 1798-VIII, статтями 107, 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» № 1402-VIII, пунктами 12.4, 12.5 Регламенту Вищої ради правосуддя,

ухвалив:

Скарги адвоката Ягунова Дмитра Вікторовича в інтересах Сіданченка

Владислава Олександровича стосовно судді Печерського районного суду міста Києва Новака Романа Васильовича залишити без розгляду та повернути скарги.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Третьої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

В.В. Матвійчук